

GÜREŞ MÜSAHAHELERİ

Abdülhamidin Alman imparatoruna göstermek için tertib ettiği büyük güreş müsabakaları

Yazan: M. Sami Karayel

Üç yüz on hicri senesinde Alman imparatoru, ikinci Sultan Hamidi ziyaret etmişti. Sultan Hamid, imparatoru izaz ve ikram için her türlü tertibatı almıştı. İmparator Wilhelm seyahati tam manasile siyasi idi. Bilhassa İngiltereye karşı vaki oluyordu. Ruslar da büyük bir kuşkuya düşmüşlerdi.

İkinci Sultan Hamid, hem İngiltereye ve hem de Rusyaya karşı müvazene tesisi zımında Almanyayı kendine bağlamış gibi görünürdü. Alman imparatoru, Kudüseye kadar da gitmişti. Hıristiyanlığın merkez dünyası bulunan bu, mukaddes diyarda bir de nutuk söylemişti. İmparatorun söylediği nutuk Abdülhamidi memnun etmekle beraber biraz da şaşırtmıştı. İmparator, nutkunda hülâsaten şöyle diyordu:

«Halifevi ruyu eminin ve Osmanlı imparatorluğunun yegâne müdafii olmak şerefile mübahiyim... Alman kılıcı bu varlığın dafiidir.»

Bu sözler İngilizleri telâşa vermişti. Sultan Hamid, İngiltereden mukabele görecek diye korkmuştu.

Hülâsa, Alman imparatorunun Sultan Hamidi ziyareti tarihi hâdîselerin en mühimlerinden. Şurası sayanı kayıdır ki, Alman imparatoru müşir üniformasile Yıldız sarayına gelmişti. Sultan Hamid ise, Türk neferi kıyafetile ve sade ir Mehmedcik giyimiyle imparatoru istikbal edip selâmlamıştı. Bu hal imparatorun nazarı dikkatini celbetmekten hâli kalmamıştı.

Sultan Hamid, Türk kudret ve kuvvetini göstermek için çareler aradı. On beş, on yedi sene evvel kendi elile dağıttığı saray pehlivanlarını hatırladı. Eğer bu, babayıgıtlar eskisi gibi sarayı hümayunda mevcut olmuş olsalardı imparatora Türk kudret ve kuvvetini göstermek çok kolay olacaktı.

Sultan Hamid, maiyeti seniye fırkalarını ve Almanvari teşkil edilmiş olan süvari dragon alayını imparatorun önünde resmi geçit yaptırarak kudreti askeriyesini göstermişti.

Fakat bunlar کافی gelmiyordu. O, milli bünyenin kudret ve kuvvet kaynağı olan sivil babayıgıtları da meydana getirmek istiyordu. Lâkin, taç ve taht korkusile ortadan yok ettiği pehlivanları şimdi nereden bulacaktı? Çok yakını ve mahremi olan mabeyinci Ali Beyi çağırarak:

— Ali, imparatorun huzurunda pehlivanlarımızı güreştirsek. Cambazbaşı Rıza da kuvvet oyunlarını ibraz etmiş olsa iyi olmaz mı?

Diye arzusunu izhar edince, Ali Bey:

— Ferman efendimizindir... Diye mukabelede bulundu. Sultan Aziz devrine aid başpehlivanların sarayı hümayuna getirilmesi irade olundu.

Bana bu vak'ayı anlatan, bundan on beş sene kadar evvel seksen, seksen beş yaşında vefat eden Boğaziçi Yeniköylü sarraf Niyazi Beydir. Bu, sarraf Niyazi Bey İstanbulun eski Onikililerinden idi. Efendiden, yiğit ve pehlivan bir adamdı.

Her ne hal ise, valilere iradei seniye tebliğ olundu. Fakat Sultan Hamid pehlivanlık filân nedir bilmediği için seksenlik ihtiyarlar, gençler İstanbulla sevkolundu. Bunların içinde Sultan Aziz'in başpehlivanlarından yetişmiş beş yaşlarında bulunan meşhur Kavas oğlu Koca İbrahimle, ondan biraz daha genç olan meşhur Kel Aliço da vardı. Koca Yusufur, Adalı Haliller de bu meyanda gelmişlerdi. Bunlar gençti:

Pehlivanlar, saya ocğına alındı. Tablalar tahsis olundu. Mükemmel elbiseler yapıldı. Sultan Aziz devri ihya edilmiş oluyordu.

Gelen pehlivanların listesi Sultan Aziz'e verildi. O, Kavas oğlu Koca İbrahimle, Kel Aliçonun isimlerini görünce, ihtiyarlıklarını mülâhazaya almadan emrini verdi:

— Bunlar güreşinler evvelâ! Sarraf Niyazi Bey merhum Kavas oğlu Koca İbrahimin eski arkadaşlarından beraber bulunuyorlardı. Kavas oğlu, ağarmış bembeyaz sakallı bir ihtiyardı. Fakat iskeleti yerinde ve hâlâ dimdikti. Kel Aliço, sakalsızdı. Kel kafası, bembeyaz pös bıyıklarla korkunç bir manzara arzeden iri yarı bir adamdı. Kavas oğlu, korkuyordu. Hayatında hiç yenilmemişti. Sarraf Niyazi Bey'e söyleniyordu:

— Niyazi, bu ne hal? Padişah çıldırmış mı? Hiç bu yaşta güreş yapılır mı?.. Bizi neye getirdi buraya?.. Yoksa hakemlik mi yapacağız?..

(Devamı 4/2 de)

HAYAT VE İLİM

İhtiyarlama ve ölüm

Yazan: Profesör doktor Sadi Irmak

Her uzviyette muayyen bir çağdan sonra madde ve enerji mübadelesi ihtiyaca کافی gelmemeye ve bütün uzuvlarda sukut görülmeye başlar. İhtiyarlamanın sebeb ve mahiyetinin izahı en eski zamanlardanberi hekimleri ve filozofları meşgul etmiş bir meseledir. Yunan filozoflarınca ihtiyarlama tekâmülün tabii bir neticesidir. Kan dolaşımının keşfinden sonra ihtiyarlama ve ölümün sebebini kalbde aranmıştır. Bakterilerin keşfinden sonra ihtiyarlığın sebebi barsak «florasının» değişmesinde görülmek istenmiştir.

Biz evvelâ ihtiyarlık esnasında vücudun maruz kaldığı tebeddülü tahlil edelim. Bunların başlıcası şunlardır:

Ensicede buruşma, kansızlık, hücrelerde mukavemetin azalması, yağ degenerasyonu, kireç tavazzuu ve kemiklenme, kemiklerdeki tebeddülât dolayısıyla boyun kısalması, kafanın küçülmesi, nesci munzamın azalması, kalbde hipertofi, eviye elâstikiyetinin azalması, karaciğerin ufalması, böbrek parankimasının ufalması, böbrek üstü guddesinin şişmesi, gışai muhatilerin incelmeleri, beyin sıkletinin azalması, telâfifin daralması, ventrikel boşluklarının genişlemesi, gangliyon hücrelerinin bünyesinde değişiklik, sinir liflerinin azalması, omurilikde amiloid cisimlerin çoğalması.

Bu saydığımız tahavvüller muhtelif derecelerde kendini gösterir. Ani başlayabildikleri gibi hissedilmez bir tedricle de vukua gelebilir. Bundan maada her ferde kabili tatbik bir ihtiyarlık yaşı tayin etmek te müşkündür. Yüksek yaşta ölen Mommsen ve Mentzel gibi zatların dimağlarında hemen hiç teşrihi tahavvül görülmemiştir. Buna mukabil pek erken yaşta

bu tahavvülleri gösteren insanlar da vardır.

Saydığımız teşrihi tahavvüllerin tabii bir neticesi olarak ölüm vukua gelir. Fakat ölüm anında bütün ensice hayat kabiliyetini kaybetmiş değildir. Vücuttan dışarıya alınan kalb ve barsak, mide müsaid şartlar altında uzunca zaman faaliyete devam edebilir. Fakat dimağ böyle bir ameliyeye müsaid değildir. Ve ekseriya ölümün bilvasita sebebi

bi dimağın ölmesidir.

«Metchnikoff» a göre ölüm vak'alarının kısmı azami gayri tabiidir. Çünkü bütün diğer hastalıklar gibi bir hastalık olan ihtiyarlığın neticesidir. Bu zata göre muhtelif sıhhi ve gıdai tedbirlerle ihtiyarlığa mâni olmak kabildir. Bu telâkkiye göre ölüm yaşamak iradesinin ziyamdan ibaret bir hâdisedir. Bu yüzden (Devamı 4/1 de)

"Son Posta"nın bulmacası: I - (14)

Bunlardan 30 tanesini hallederek bir arada yollayan her okuyucamıza bir hediye takdim edeceğiz

Soldan sağa doğru:

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

ru:

- 1 — Beynelmilel spor oyunları (9).
- 2 — Bir emir (4), Ziya (4).
- 3 — Mesafe (7), İşaret nıdası (2).
- 4 — Devir edici (4).
- 5 — Mecmu mahlûka; (4), İsayan eden (3).
- 6 — Fransada bir şehir (3), Bir şeker nev'i (5).
- 7 — Külühanbeyi (4), Bir rejim (4).
- 8 — Çok değil (2), Açıkça, ulu-orta (6).
- 9 — İki meşhur gazetecimizin soyadları (2), İnsan (4), Nota (2).
- 10 — Dede (3), Bir kimya maddesi (4).

Yukarıdan aşağıya doğru:

- 1 — Kalkmayana (7), Bir telli saz (2).
- 2 — Karadenizli (3), Elbise (5).
- 3 — İradesi olmayan (8).
- 4 — Alaturca musikiye bir tabir (5),

- Bir hayvan (2).
- 5 — Mensubiyet eki (2), Ortada (5).
- 6 — Uzak (4), Nota (2).
- 7 — Hedmet (3), Bir eğlence yeri (6).
- 8 — Yemek (2), Yeni dikilmiş ağız (5).
- 9 — Haric (3), Ezeldenberi (5).
- 10 — Yaş değil (4), İradesinin yanığı (4).

